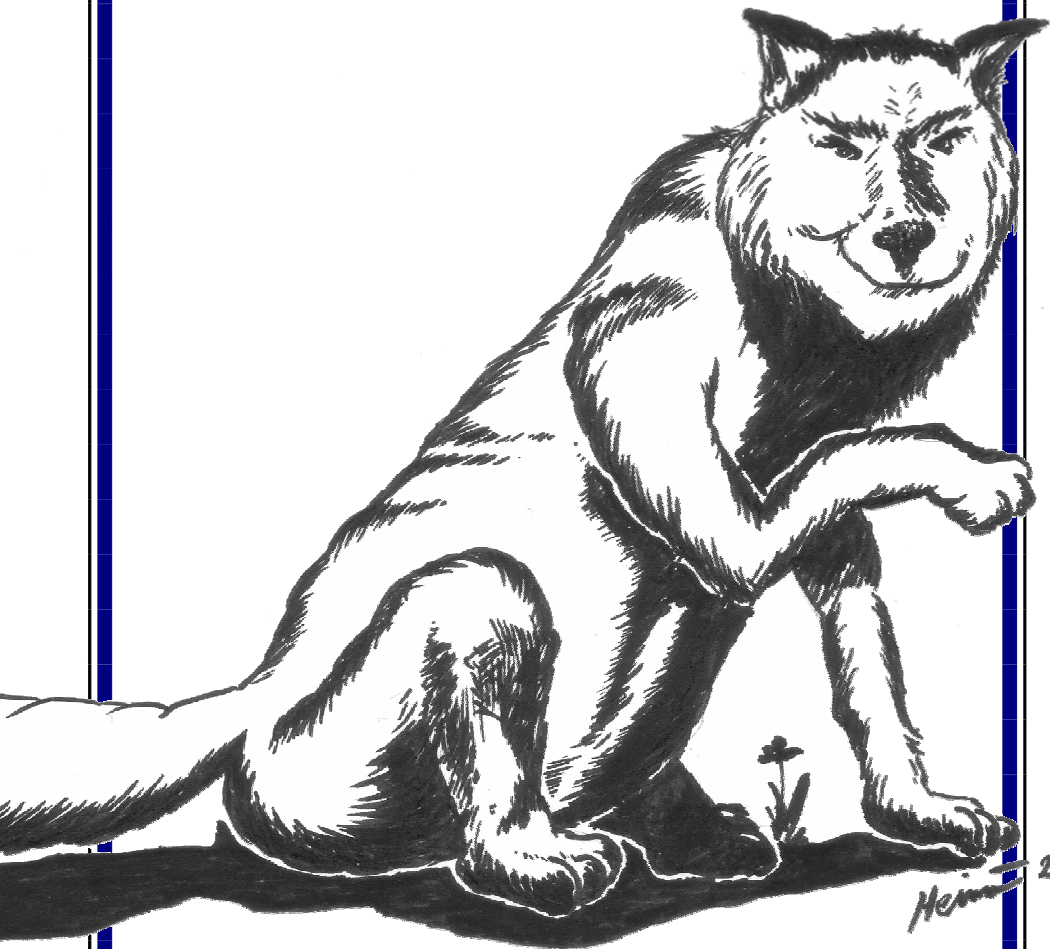

MESIKÄMMEN

3/2004

Partiolippukunta Mankkaan Eräsusien tiedotuslehti 3/2004

MESIKÄMMEN

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti.

Päätoimittaja ja taitto:

Antti Vuorela (040-7083120)

Toimittaja:

Jarmo Heinonen (502 2814)

Kansi:

Jarmo Heinonen

Valokuvat:

Antti Vuorela

Partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet

Perustettu

1994

Jäsenistö

tyttöjä ja poikia, n. 70 henkeä

Toiminta-alue

Mankkaa

Lippukunnanjohtaja

Jarmo Heinonen

Kolo

Mankkaan Väentupa
Vanhan- Mankkaankuja 2 C
02180 Espoo

Sisällys

Pääkirjoitus	s.3
Ajankohtaista	s.4
Eräsusien 10-vuotisvaellus.....	s.5
Vetisiä päiviä Taruksella.....	s.7
Antarktis-sudarileiri	s.9
Tarkkana kuin porkkana	s.9
Kuvia vaellukselta ja Tarukselta	s.10
Partiotaidot koetuksella Punkussa....	s.12
Korvenkolkka 10.-12. syyskuuta	s.13
Juoruja.....	s.15
Partiokämpän käyttö	s.17
Adventtikalenterit	s.18
Eurojamboree 2005 Englannissa.....	s.19
Lippukuntaretki.....	s.19
Johtajiston yhteystiedot.....	s.20

Kalenteri

6.10.	Valborg -purjehdus
20.10.	Joulukalenterit tulevat myyntiin
29-31.10.	Lippukuntaretki
27.11.	Joulumyyjäiset
6.12.	Lipun vihkiminen Tapiolan kirkossa
15.12.	Joulujuhla
1.-8.8.05	Väiski 05

Lippukunnan nettisivut:

<http://www.lpk.partio.fi/papa/mes/>

Syystervehdys!

Pääkirjoitus

Kesä meni makoisasti teltassa. Ensinkin oli Antarktisen sudenpentuleiri, sen jälkeen vaellus Saariselällä ja huipennukseksi Tarusleiri Padasjoella. Telttapäiviä tuli 25 konsanaan ja aika vetiseksi meni.

Sudarileirillä sanoin, että leirin päättyessä kello kolme alkaa paistaa aurinko. Olin väärässä, aurinko ilmestyi kello kaksi, mutta muuten vettä vihmotti taivaalta taukoamatta. Sudenpennot pärjäsivät erittäin hyvin, sillä 72 leiriläisestä ja 16 johtajasta vain viisi keskeytti leireilynsä. Eräsusien sudarit olivat hyvä esimerkki muille ja leirinjohtaja Sofia pärjasi loistavasti tehtävässään.

Saariselän tunturi- ja erämaa-alueelle painalsi kahdeksan johtajaamme ja 130 kilometrin puikauksen jälkeen voi todeta erätaitojen karttuneen valtavasti. Muulle ryhmälle Sokostin tienoo oli uutta, eli maisemallisesti alue oli varmasti sykähdyttävä. Uusi vaellus alkoi siintää ajatuksissa jo takaisintulomatalla, mikä kertonee onnistumisesta. Saapa nähdä, ovatko Tuulikki, Satu, Oxa, Antti, Jussi, Hepe, Alex ja Heinä seuraavankin retkikunnan ydinporukka. Sisäisivuilta kerrotaan lisää matkasta.

Tarus oli luku sinänsä, sillä vettä tuli joka suunnalta. Suomen suurimman sampokurssiin vastuullisuus piti poissa savusta kaksi päivää, mutta muuten taivaalta syöksevä vesi jäi perimmäisenä mieleen leiri-alueesta. Leirillä itselleni sykähdyttävimpiä olivat vaellus, itse tehty nahkavyö, iltanuotiot ja leirirakennelmat. Savumme monta sataa metriä pitkiä pitkospuita käytiin ahkerasti kuvaamassa ja telttoihin nousseessa joessakin tuli uittua - varomattoman uimarin virtaus olisi kai vienyt Lahteen saakka. Tulin huomanneeksi, että mukaan lähteneiden Eräsusien leiritaidot olivat erinomaiset, vertailukohteita kun oli. Uskaltaisin jopa sanoa, että pelkästään oman lippukuntamme savuna olisimme pärjänneet parhaiten, vaikka oli tosi mukavaa tutustua yhteissavumme kahteen muuhun lippukuntaan. Ensi kesän Väiskillä nähdään, miten hyvin pärjäämme omillamme.

EuroJamboree 2005 Suomen joukkueen kokouksissa on mennyt alkanut syksy. Jos Englanti kiinnostaa vuoden päästä syksyllä, kannattaa reagoida nopeasti. Mukaan pääsee 400 suomalaista ja ilmoittautuminen pyörii paraikaa. Kansainvälisiä leirejä järjestetään

neljän vuoden välein, eikä niitä kovin monta ehdi käydä partiourallaan.

Uusia jäseniä tuli alkaneena syksynä lippukuntaamme ilahduttavan paljon, esimerkiksi poikasudenpentujen Kirppulauma kasvoi 18 jäseneseen. Tervetuloa! Uusia vartioita syntyi kaksi, yksi poika- ja yksi tyttövartio, jotka molemmat kokoontuvat kello 17 keskiviikkoisin. Niihin mahtuu kuulemma vielä lisää 10-vuotiaita. Onnea Antti, Alex, Rakel ja Satu uusille vartioillenne! Sanaa voinee kierrättää, että uusia lippukuntalaisia mahtuu mukaan vielä.

Valborg purjehdukselle 6.10 voivat osallistua myös vanhemmat. Tänä syksynä on kaksi kämppätretkeä Nuuksiin; syyskuussa Korvenkolkkaan ja lokakuun lopussa Piilopirttiin. Jälkimmäinen on yhteinen lippukuntaretki 29.-31.10.

Espoon partiotaitokisoihin, Punkkuun, ilmoittautui kaksi joukkuetta lippukunnastamme. Lippukunnan joulujuhlat vietetään joulukuussa Makasiinissa ja uudet jäsenet antavat partiolupauksensa sekä saavat oikeuden käyttää huiivia.

Vauhdikasta syksyä Eräsudet!

Heinä

Ajankohtaista

Joulumyyjäiset ovat lauantaina 27.11. 2004. Meillä on ollut tavallisesti kaksi pöytää varattuna. Toinen arpajaisille tai ongintaan ja yläsalissa pipareiden sekä kakkujen myyntiin. Joulumyyjäisten tuotolla on maksettu kämppävuokria ja retkitarvikkeita, eli tuiki tärkeä tulonlähde lippukunnalle.

Tulevana itsenäisyyspäivänä lippukuntamme lippu vihitään Tapiolan kirkossa. Päivän ohjelmassa siis partioasuisia lippukuntalaisiamme vanhempineen 6.12 ensin Kulttuuriaukiolla

lipunnostossa ja sen jälkeen klo 10 jumalanpalveluksessa Tapiolan kirkolla (jossa lippu vihitään).

Lippukunnan joulujuhla on 15.12 Mankkaan Makasiinissa. Juhlassa uudet partiolaiset antavat lupauksensa ja vartiot ja laumat järjestävät kukin ohjelmaa. Luvassa myös paljon riisipuuroa ja jouluista tunnelmaa pienine yllätyksineen.

Mukavaa partiosyksyä!

Antti

Eräsusien 10-vuotisvaellus

Saariselälle pakkautui 8 Sonnellista vaeltajaa kymmenpäiväiselle vaellukselle, joista kahdeksana päivänä patikoitiin yhteensä 130 kilometriä. Pisin päivämatka oli 30 km ja lyhin 5 km. Tuulikki, Satu, Antti, Jussi, Hepe, Oxa, Alex ja Heinä viettivät ikimuistoisen matkan. Vaellus alkoi sudenpentuleirin päätyttyä ja heti vaelluksen jälkeen jatkettiin Tarusleirille. Ainakin Heinälle telttailupäiviä syntyi leireillä ja vaelluksella kesällä 25, Sadulle muutama päivä vähemmän.

Lentoasemalla selvisi, että Hepe oli unohtanut rahansa kotiin ja sulatejuustot jääkaappiin. Saapa nähdä kuinka monta vuotta hän kuulee asiasta vielä. Monta muutakin hauskaa episodiatkalla kohdattiin. Heinän kehotti väsymyksen lomassa juomaan keitettyä vettä, mutta tulikin sanoneeksi ”juokaa nyt, Marinolia riittää...” Satu ehdotti, että tulitikki syttyy väärinpäin, jos ei onnistu rikkipäällä. ”Siellä on hirveä protokka... no ainakin 4 poroa...”

Matka rakennettiin vanhan kokemuksen pohjalta siten, että kello 12 syötiin keitto (koska ruokailun jälkeen jatkettiin vaellusta, mikä ei onnistu täydellä

vatsalla) ja vasta illalla tankattiin tukeva ateria. Vettä ei tunturiin kannata kantaa, eli ruoka siirtyi pusseissa tai vakuumeissa pakattuna. Kilo metvurstia kahteen pekkaan ei kestänyt kauan ainakaan Oxalla ja Heinällä, mutta Tuulikki ja Satu taisivat nauttia suolamakkarasta vielä vaelluksen viimeisinä päivinäkin. Aika lailla kasvis- ja jyväpitoista ruoka oli, mikä näkyi jälkepäin elopainon katoamisena. Heinän vatsamakkarasta hukkui vaellukselle yli 10 kiloa, makkaran puutteessa.

Antilla ja Tuulikilla oli GPS mukanaan ja ainakin kolmesti laite säästi turhalta harhailulta, sillä tarkat koordinaatit säästi ylimääräiset kilometrit muutamaan otteeseen. Antti olikin varsinainen tekniikkaihme, kuljettaessaan GPS:n, kameran, vaellussauvan ja monta kiloa pattereita mukanaan. Kilon pussin karkkeja jakamalla Antti sai monta uutta ystävää. Aikanaan kaikki pääsevät hyötymään kantamuksien tuomasta uroteosta, kunhan digikuvat vain siirtyvät lippukunnan kotisivuille. Eräässä vaiheessa dementiakepeistä oli tulla tosi dementiakeppi, sen unohtuttua taukopaikalle. 70-vuotiaiden kolmikko vinoilikin Antille, että ”sieltä se nuori herra

saapuu keppiään hakemaan”. Antti tosin korjasi, että dementiakepit kulkevat kaksittain ja vaellussauva yksittäin. Siinä muuten hyvä joululahjaidea: osta sauvapari, niin saat lahjan kahdelle vaeltajalle.

Alkumatkan reittisuunnitelma meni uusiksi, sillä kaikkien kunto ei ollut aivan kohdallaan, ennen kuin pakaaseja jaettiin muiden kannettavaksi. Loppureitti onnistui sitäkin sutjakammin, sillä rinkkojen keventyessä matkanteko ja kunto osuivat kohdalleen. Vuonna 1998 edellinen vaellus päättyi kulkemaan Saariselän perusosan rajaa pitkin ja siloinen porukka, Arja, Taru, Tiia, Oxa ja Heinä kulkivat vain noin 80 km matkan. Tällä kertaa reittisuunnitelma piti aika hyvin kutinsa ja erämaaosuudelle päästiin perusosalta jo toisena päivänä. GPS:n 130 kilometriä ei aivan kerro koko totuutta, sillä laite laskee matkan ennakkoon annettujen reittipisteiden välimatkana. Välipuikkaukset jäivät siis taltioitumatta.

Parasta antia ovat Sokostin ympärille levittäytyvä maasto, josta löytyvät Lumikuru, Pirunportti, Paratiisikuru ja Luiro-järvi. Paratiisikurun lammen vesi sulaa lumesta, jota heinäkuun helteessä oli vielä yllin kyllin. Uintiretkellä pystyi ku-vailemaan erittäin virkistäväksi. Ainakin siihen asti

kunnes tunto alkoi kadota jäsenistä. Yli 700 metriin nousevan Sokostin laelta näkyikin Saariselkä koko komeudessaan. Toki myös Kotaköngäs, Kopsusjärvi Nattasineen ja tunturit itsessään olivat upeita nähtävyyksiä.

Eläimistöäkin näkyi yllin kyllin. Rautulammella kettu varasti pesuharjan, luultuaan sitä makupalaksi, riekkoja lehähti lentoon tunturissa ja poroja oli joltisesti. Tosin eniten poroja oli Saariselän retkeilykeskuksessa, talojen varjoissa vilvoittelemassa. Kalat jättivät tuikkejä purojen ja lampien pintaan. Upein taisi olla maakotka, jonka liittoa seurasimme Sokostin huipulta. Hyttysiä olisi voinut olla vähemmän, vaikkakin niitä povattiin uutisissa huomattavasti enemmän. Toisaalta Offia ja Smygg stoppia meni parisen pulloa per nenä.

Kolme kertaa yövyttiin erämaakämpässä ja muuten nukuttiin teltassa. Sää suosi, sillä muuten vetisestä kesästä vain kolmena päivänä satoi rankasti, mutta toisaalta kolme päivää paistoi aurinko kirkkaalta sineltä. Muutoin oli puolipilvistä, eli oikein hyvää vaellussäätä. Vaellusta edeltäneellä sudenpentuleirillä satoi kaikki viisi päivää ja Tarus suurleirillä, heti vaelluksen jälkeen kahdeksasta päivästä vain kahtena nähtiin aurinko. Voidaan sanoa sään

suosineen Saariselän matkaajia.

Kalleinta koko matkassa oli lentoliput. Kahdeksan hengen ruuat maksoivat hiukan yli 200 € yhteensä Tukusta ostettuna, eli nenää kohden ei kovinkaan paljon. Jostain syystä kotimaan lennoilla rinkoissa hajoaa aina jotain, (esimerkiksi nyt alumiinikehikon päätytulpat), mutta onneksi mitään suurempaa haaveria ei matkalla käynyt. Mitä nyt jalkoihin ilmestyneet rakot ja olkapäiden hiertymät. Jussin sormeen hyökkäsi keppi, mutta mies säästy.

Reitti kulki Kopsusjärven, Luirojärven, Sokostin, Paratiisikurun, Kotakönkään, Rautulammen ja Luulammen kautta Saariselän retkeilykeskukseen, jossa saunominen ja lämmin suihku maittoivat vaelluksen päätteeksi. Takaisintulo-lennolla alkoi jo uuden matkan suunnittelu. Ehkäpä jo parin vuoden sisällä Rajajoosepista Korvatunturille, samoja maisemia katsastellen.

Heinä

Kuvia keskiaukeamalla

Vetisiä päiviä Taruksella

Suomen Partiolaisten suurleiri Tarus järjestettiin Padasjoella 28.7-5.8.2004 (+muutamia päiviä ennen raksaleiri ja jälkeen purku...) Menimme Antin kanssa leirille rakennusleirin viimeisenä päivänä eli 27.8. Suvin isän kyydissä. He jättivät meidät (Suvi ja Suvin isä) savumme kohdalle ja jatkoivat itse matkaa kohti Suvin työpistettä.

Savumme oli kauniisti sanottuna aikamoinen ryteikkö, ja sen perällä sijaitsi armoton suo. Kaiken lisäksi savumme alue oli melko pieni. Nämä seikat vähän harmittivat tuona ensimmäisenä (epä)virallisena leiripäivänämme. Silloin sää

kuitenkin näytti vielä kauniilta ja linnut lauloivat kauniisti puissa. Antin kanssa sitten kiertelimme leirialuetta ja teimme pieniä hommia savumme ja alaleirimme puolesta. Illalla kävimme alaleirin harjannostajaistilaisuudessa syömässä kakkua yms. Lopulta yöllä pääsimme nukkumaan, peläten huhujen pitävän paikkansa; huomenna sataa.

Yöllä heräsin sateen ropinaan, mutta ajattelin vain että hyvä että sataa näin yöllä että päivällä on sitten kuivaa. Kun heräsin toistamiseen kuuden aikoihin aamulla, huomasin että edelleen

sataa. Olin kuitenkin varma että aamulla ei voi enää sataa vettä. Toisin kuitenkin kävi.

Aamulla kun heräsimme, satoi edelleen. Nyt vain 100 kertaa enemmän kuin yöllä. Aloittaessamme muutaman tunnin päästä ruokailukatoksen pystyttämisen, satoi edelleen, ja kun leiriläiset saapuivat, yllätys yllätys, satoi edelleen. Ja sadetta jatkui lähes koko leirin. Minä joka olin tietenkin odottanut auringonpaistetta ja hellettä, olin varautunut hyviin säihin jättämällä rinkastani pois turhat tavarat, kuten kumisaappaat ynnä muut epäolennaiset tavarat.

Leirin edetessä rakentelimme savuamme valmiimmaksi jatkuvasta kaatosateesta huolimatta. Noin puolessavälissä leiriä huomasimme (ja meitä varoitettiin), että savumme takaosassa virtaava ”river of love”, joka oli leirin alussa vain pieni puropahanen, oli kasvamassa

noin suurin piirtein Amazonin kokoiseksi jättiläiseksi, ja että teltat kannattaisi siirtää takaosista etehenpäin.

Eihän siinä Antille ja minulle olisi mitään käynyt (nukuimme aivan savumme yläreunassa johon vesi tuskin olisi noussut vaikka kuinka olisi satanut), mutta muut johtajat, joiden puolijoukkue teltoa oli juuri kyseisen ”joen” varrella, alkoivat huomata lievää vajoamista ja kosteutta sisällä teltassa veden noustessa liepeiden alta majoitustiloihin.

Leirin lopussa, kun sade alkoi pikkuhiljaa hellittämään, alkoi leiristä nauttiminenkin olla hyvinkin paljon helpompaa. Hauskaa oli sateesta huolimatta!

Jussi

Kuvia keskiaukeamalla

Huomio!

Eräsusien uusi poikavartio hakee reippaita **9-12-vuotiaita poikia** mukaan partioon. Mainosta siis lippukuntaamme tuntemillesi sopivan ikäisille pojille ja kutsu heidät kavereineen mukaan joukkoomme!

Ilmoittautumiset voit ohjata minulle, Antille (040-7083120 tai anti.vuorela@saunalahti.fi). Kannattaa myös vinkata että lippukuntamme kotisivuilta löytyy lisää infoa lippukunnastamme ja printattavia mainoksia joita saa vapaasti jaella kiinnostuneille!

Antarktis-sudarileiri

Tulipa lupauduttua leirinjohtajaksi sudarileirille, jonka järjestimme yhdessä Tapiolan Metsänkävijöiden, Tellervoisten, Otavaeltajien ja Laajalahden eräveikkojen kanssa 10.-13. kesäkuuta Myllyksellä Nuuksiossa... Haaste oli minulle uudenlainen: En ollut aiemmin ollut leirinjohtajana, vieläpä noin suurella (n.50 sudarin ja 10-20 johtajan) leirillä.

Vaikka säät eivät meitä todellakaan suosineet, leiri kuitenkin onnistui hienosti eikä työtaakkani ollut suhteeton, kiitos reippaiden lapsien ja hyvän johtajatiimin. Leirin teemana oli maailmanympärimatka. Se näkyi niin ohjelmassa (mm. leiriolympialaisissa ja minihaikein rasteissa) kuin välillä eksoottisessa

ruoassakin.

Leirin säässä (josta jo jotain mainitsinkin) sen sijaan näkyi perinteinen suomalainen kesäisyys: Sadetta, pilvistä, vetistä, tihkua, rankkasadekuuro... Omiin suloisimpiin leirimuistoihini kuuluu istuminen illalla kaikessa rauhassa kuivatusteltan kamiinan ääressä lämpimässä vietettyäni koko päivän sateessa haikin rastilla vastaanottamassa n. viidestä sudenpennusta koostuneita retkikuntia...

Kaikesta huolimatta leiristä saatiin jälkeenkäpäin erittäin hyvää palautetta. ”Tällaista ensivuonnaakin!”, tuntui olevan monen sudarin mielipide. Ehkä ensikerralla annamme leirin nimeksi Sahara (jos nimi kerrankin olisi enne). ;)

Tarkkana kuin porkkana...

Keskiviikkona 19.5. kymmenkunta ihmistä kokoontui illansuussa kolollemme osallistuakseen polkupyöräsuunnistuskisa Porkkanaan. Sateinen sää lienee verottanut osallistujamäärää hieman. Kisan teemana oli hoksaaminen, tarkkailu ja havainnointi. Matkalla jokaiselle rastille 3-4 hengen joukkueisiin jaetut kisaajat saivat aina uuden havainnointitehtävän: Tarkkailkaa

kotieläimiä, parrakkaita miehiä, muita polkupyöräilijöitä... Rastitehtävissä oli niin kummallisten esineiden tunnistusta kuin tietokilpailua ja perinteisempää solmuntekoakin. Kaikki suunnistivat radan läpi kahden tunnin määräajassa. Palkinnoksi kaikille jaettiin karkkia, mutta kisan hengen mukaisesti voittajat saivat lisäksi pussillisen porkkainoita.)

Sofia

Kuvia vaellukselta ja Tarukselta

Lisää kuvia lippukunnan nettisivuilla

Partiotaidot koetuksella Punkussa

Kisavartiomme Vesipuhvelit osallistui partiotaitokilpailu Espoon Punaiseen, ”Punkkuun”, 18–19.9.2004 punaisessa sarjassa. Lippukunnastamme osallistui myös toinen vartio, mutta eri sarjassa.

Vartiomme koostui lähinnä Vesipuhvelit -vartion jäsenistä, itseäni lukuun ottamatta. Menimme ilmoittautumispaikalle noin klo 7.15 ja lähdimme sieltä bussilla Nuuksioon, josta kisa alkoi. Sää oli pilvinen ja välillä satoi vähän, mutta se ei meitä haitannut. Lähdössä saimme alkutehtävänä tehdä laatikon joka epäonnistui hieman. Sen jälkeen lähdimme suunnistamaan pareittain ja teimme pari tehtävää jonka jälkeen kokoontuimme kohtauspaikalla. Sitten lähdimme rastien kautta yöastiaa kohti.

Kuljimme kisan aikana kartalla vajaat 20 kilometriä, joista suoriuduimme mielestäni kohtuullisen hyvin. Saavuimme yörastille vähän ennen seitsemää ja meille jäi hyvin aikaa tehdä ruoka- ja taitotehtäviä sekä syödä ennen

yösuunnistusta. Ensiksi pystyimme laavun ja aloimme tehdä ruokatehtävää, jona oli nuotioperunoita ja -lohta sekä kiisseliä. Onnistuimme ruoanlaitossa ihan kohtuullisesti. Yösuunnistus alkoi siinä yhdentoista aikoihin ja kesti pari tuntia. Teimme sen jälkeen vielä vaakaa joka piti palauttaa aamulla. Pääsimme nukkumaan vasta vähän ennen kahta.

Aamulla herättyämme söimme aamupuuroa ja lähdimme taas matkaan kohti maalia. Tapasimme yörastilla myös tuttuja kesäleiriltä ja vähän muualtakin. Maalissa olimme yhden jälkeen, ja lähdimme suoraan seuraavalla bussilla kotiin. Kisa oli mielestäni kiva kokemus, vaikka minua väsyttikin ensimmäisenä päivänä. Vaikka emme pysähtyneet syömään kovin useasti, oli meillä silti hauskaa. Toivon että pääsen myös ensi vuonna lähtemään mukaan.

Alex

Korvenkolkka 10.-12. syyskuuta

Koosnuimme väentuvalla perjantaina noin puoli viideltä. Kun kaikki olivat onnistuneet raahautumaan rinkkoineen paikalle ja ostaneet paniikissa viimeiset karkkinsa alepasta, kävelimme kamoinemme bussipysäkille. Ainoastaan tytöt käyttivät julkisia kulkuneuvoja (hyvä me), pojat taas kinsivat kyydit vanhemmiltaan (missä partiohenki?). Bussiin nouseminen aiheutti hieman ongelmia, suuren porukkamme takia. Onneksi kaikki kuitenkin mahtuivat kyytiin eikä kukaan loukkaantunut ainakaan pahasti vyöryessämme bussiin.

Vaihdoimme bussia Espoon keskustassa jossa saimme osaksemme oudonlaisia katseita (miksiköhän?). Eräät törmäsivät myös tuttuihin odotellessamme Nuuksiin menevää bussia. Juttu luisti hyvin ja koko matkan Ruuhijärven pysäkille asti muut matkustajat saivat kuunnella Mankkaan Eräsusien tuoreimpia juoruja. Jäimme vielä pois oikealla pysäkillä, mikä oli aika hyvä saavutus. Jatkoimme kävellen Korvenkolkalle. Matkaa kertyi noin kilometri jonka aikana hiertävät rinkat ehtivät aiheuttaa vähän ongelmia. Saavuimme kuitenkin kaikki hengissä perille eikä

aikaakaan kun mökki oli jo sen näköinen kuin norsulauma olisi juossut talon läpi . Pojat olivat jo paikan päällä meidän tullessamme, joten ei paikka muutenkaan mikään siisti ollut.

Sovimme että pojat nukkuisivat ylhäällä parvella ja tytöt alhaalla. Hetken päästä jo kaikki olivat levittäneet makuualustansa ja makuupussinsa lattialle, mikä rajoitti huomattavasti liikkumismahdollisuuksia. Söimme iltapalaa, jonka jälkeen vuorossa oli tiskaaminen. Ehdimme vielä riehua hetken ulkona ennen nukkumaanmenoa. Johtajat ja vanhimmat vartiolaiset istuivat vielä hetken ulkosalla jutellen niitä näitä. Suurin osa porukasta nukkui ihan hyvin eräiden kuorsauksesta ja yskimisestä huolimatta.

Aamulla kaikki heräsivät suurin piirtein samaan aikaan. Kiitokset Hepelle, joka teki aamupuuron koko porukalle. Aamupalaa seurasi tiskaus, joka ei ollut monelle kovin mieluista puuhaa. Aamupäivällä tytöt veistelivät voiveitsiä ja lusikoita, sahasivat ja hakkasivat halkoja. Ehdimme myös hieman leikkiä halonkaatoa. Poikien puuhista en tiedä oikein mitään, jotain hämärähommia, mitä nyt

pojat yleensä tekevät. Epäilen kuitenkin niiden tähdellisyyttä. Heinä ilmestyi paikalle noin puolenpäivän aikoihin. Hän oli luvannut näyttää meille pari luolaa ”lähimaastossa” joka ehkä oli noin 10 km:n päässä (Heinän kilometrit saattavat joskus heittää hieman, yleensä 1 km on noin 3 km). Ensimmäinen luola oli jossain lähellä Pöksynhaaraa, en voi kertoa tarkemmin (huippusalaista).

Söimme myös todella herkullisen kasvisateriamme Pöksynhaaran niemessä. Pojat söivät sika-nautamakaranimössöä, jonka suhteen mielipiteet jakautuivat kahtia. Kukaan ei kuitenkaan oksentanut lounastaan pihalle, mikä oli positiivista. Ampiaiset olivat melkoinen maanvaiva. Selvisimme yhdellä pistolla ja kiljumisella joka kantoi kilometrien päähän. Parin tunnin lounaamme jälkeen jatkoimme matkaa rypemällä soissa, kiiveten kallioilla ja samoillen metsissä. Seuraava kohde oli Suolikkaan lähellä (sijainti salainen, pahoittelen). Joku pojista bongasi ensimmäisenä luolan. Seisoskelimme hetken ihmetellen luolaa jonka jälkeen matka taas jatkui.

Nyt kävely alkoi jo kyllästyttää eräitä joten valitus lisääntyi kilometri kilometriltä joidenkin käyttäessä aika värikästä kieltä. Loppumatkasta ei ollut kuitenkaan

niin paljon soitaa, joten kävely sujui melko helposti. Saavuimme pian viimeisille luolille, jotka olivat myös ylivoimaisesti hienoimmat (sijainti jossain lähellä Ruuhijärveä). Ihailimme niitä hetkisen ja jollekin nimeltä mainitsemattomalle Matsille ihailu ei riittänyt vaan hänen piti päästä kokeilemaan kiipeilyäkin, joka sai Jussin lähes hermoromahduksen partaalle.

Seuraava ja viimeinen kohteemme oli Korvenkolkka. Saavuimme kämpälle noin klo: 18 jonka jälkeen Heinä jätti meidät taas yksin keskelle korpea. Söimme päivälliseksi lihapullia ja makaronia, joka kyllä maistui tuollaisen vaelluksen jälkeen. Loppuilta kului riehussa ja leikkiessä. Aivan viimeiseksi oli vuorossa iltanuotio. Paistoimme makkaraa sekä lauloimme niin että metsä raikui ja villieläimet kaikkosivat kilometrien päähän, (ainakin melkein). Pian kello olikin jo aika paljon, joten suunnistimme kohti mökkiä, (kukaan ei tietävästi eksynyt) jossa makuupussimme odottivat.

Heräsimme aamulla noin kahdeksan aikoihin, söimme aamupalaa ja pakkasimme kamamme. Sitten olikin vuorossa siivous, jota seurasi hieman erimielisyyksiä. Bussimme lähti joskus yhdentoista jälkeen, joka tuotti meille vähän vaikeuksia.

Lähdimme reipasta kävelyvauhtia mökiltä poikien jäädessä odotelemaan kyytejä. Loppumatkan juoksimmekin sitten aikamoista vauhtia. Viimeiset olivat vielä kaukana takana bussin saapuessa. Onneksi kärsivällinen bussikuski, joka oli varmaan tottunut partiolaisiin ja heidän tapoihinsa, jaksoi odottaa vielä viimeisiä. Matka sujui mukavasti jutellen ja naureskellen. Espoon keskustassa ”huutokauppasimme” viimeiset ruokamme lippukuntalaisille, bussia

odotellessa. Pian kyytimme saapuikin ja likainen ja ryvettynyt joukko partiolaisia änkesi kauhistuneiden kaupunkilaisten kanssa samaan bussiin. Jämme kukin omalla pysäkillämme, toivottavasti iloisin mielin. Itse olin ainakin helpottunut päästessäni suihkuun.

Tuuli

Juoruja

-Helsingin Sanomissa kerrottiin, että armeija ja poliisi kaivoi oja Taruksella partiolaisille. Hassu lapsus, kun leirin turva ei kuulemma päästänyt huivitonta varuskunnan komentajaa edes omistamalleen alueelle. Leirijumalanpalveluksessa kuulimme myös komentajan sanoneen, että varuskunta olisi jo moisen vedentulon aikana keskeyttänyt harjoituksen, mutta partiolaiset näyttävät kaivautuvan vain tiukemmin asemiinsa.

-Saariselän vaelluksella kuuli monta hassua asiaa, kun väsyneenä lausahtihe mitä sattui. Oxan ”Lollero!” ja ”suu auki tai tuon kyljestä” olivat tosin aivan omaa luokkaansa. Ehkäpä jo ensi kesänä,

mutta viimeistään vuonna 2006, matka suuntautuu Rajajoosepilta Korvatunturiin. Toivottavasti joulupukki ottaa vastaan.

-Jennillä on epäonnea kurssiensa suhteen. Ilmoittautumalla puolta vuotta ennen, hän varasi paikkansa hyvissä ajoin, mutta on jo kahdesti joutunut perumaan vartionjohtajakurssin riparin konfirmaation takia. Edellinen johtui Jussista ja jälkimmäinen omasta. Onneksi Asikaisilla ei ole enää seuraavina vuosina kuin koira konfirmoitavaksi.

-Liukkosen veljekset Atte ja Otto toimivat kuulemma Coca Colalla. Saa nähdä minkälaisella

varustuksella pojat lähtevät tunturiin, jos sinne ei pääse jakeluautolla. Keksivätköhän pojat pyörällisen rinkan, jossa on pullotelineet ja jäähdytys? Jonkun joskus kaapatessa Coca Cola kuljetusauton, minulla on vahvat epäilyt, kenen pihalta sitä kannattaa ensimmäiseksi etsiä.

-Tarus leirillä oli hyvät varusteet. Juokseva vesi oli jopa lämmintä, valuessaan aamulla makuupussin sisään. Juomaveden puutteestakaan ei voinut valittaa, suihkukin toimi koko ajan. Ostivat kuulemma kaksi tonnia kurkkuja leirikeskuskeittiölle jaettavaksi, janoa voittamaan. Vielä tänäänkin miettivät mitä niille kurkuille voisi tehdä.

-Leirivöiden soljet loppuivat Taruksella kesken. Lupasivat lähettää niitä jälkikäteen, mutta yli kuukausi on vierähtänyt. Ehkäpä niitä saadaan valmiiksi seuraavalle suurleirille, neljän vuoden päähän.

-Antarktis leirillä Heinä kaivoi höndärin tuotoksille kuoppaa ja hukkasi samalla suojuspussin. Jostain syystä ei oikein kiinnosta etsiä sitä...

-Suvi vaihtoi työpaikkaa, enää ei kannata tilata johtajiston kokoukseen pizzalaatikoita. Heinän pihalla kököttää 12 laatikkoa muistona kevään viimeisestä kokouksesta. Osaisivatkohan ne

kävellä yksin kotiin, jos tarpeeksi odottaa? Ainakin vihreä matto on kasvanut niiden päälle ja ne loistavat hienosti pimeässä...

-Kummituksia on nähty MESin varastossa. Se vihertävä, seisova otus ei kuitenkaan ole enää Hepe, vaan sitkeän huhun mukaan Jussi. Ehkäpä teltoille pitää rakentaa kunnan kuivatusteline, ettei poikien tarvitse kaikkea vapaa-aikaansa seisoskella telttatelineenä...

-Eräsudet etsivät siirrettävää kämppää retkikohteekseen. Kaikki käy jalasmökistä hirsiin. Kiinnostus heräsi, kun selvisi, että kiinteään kämppään voi virittää tulet, ilman että teltanliepeet palaa.

Kokosi Heinä

Partiokämpän käyttö

Kämppiä voi varata Päpan toimistolta, lippukunnilta suoraan tai piiriin soittamalla. Myös metsänhoitoyhdistyksillä on kämppiä, kuten esimerkiksi Nuuksiossa/Kirkkonummen alueella Tikankolo ja Oravanpesä. Kaikki ovat tietysti maksullisia ja kämpissä eletään, kuten vuokralaisen kuuluu.

On hyvä muistaa, että isä tai äiti ei ole siivoamassa, eli kämpä on jätettävä sellaiseen kuntoon kun se oli sinne saavuttaessa. Kuulostaa yksinkertaiselta, mutta useinkaan ei huomaa mitä kaikkea pitää muistaa tehdä.

Ensinnäkin lattiat on lakaistava lähtiessä ja matot tampattava. Takasta, kamiinasta ja kiukaasta on tuhkat hävitettävä sekä haudattava maahan; niihin ei saa jättää valmiita takkapuita tai paperiroskajätöksiä. Liesi on puhdistettava kunnolla, niin että siihen ei jää murusia, kovettunutta ruokaa tai mitään mikä viittaa aikaisempaan ruuan laittoon. Kaasu- ja sähköherrat on lähdetäessä kytkettävä pois. Sähkö käännetään pois pääkatkaisijasta.

Partiolaisesta ei jää mitään näkyvää jälkeä, eli poistuttaessa nuotiot hävitetään kiviä myöten – minkäänlaista nuotion pohjaa ei saa jäädä näkyviin. Vanha, valmisteltu

(penkit ja muut vastaavat laitteet) nuotiopohja jätetään silleen. Hiillos kaivetaan maahan ja kuoppa siistitään huomaamattomaksi. Puuvarastot täytetään samaan määrään kuin tultaessa, mieluummin vielä runsaammin. Kaikki kulutettu polttopuumäärä hakataan tilalle, sytykkeitä samaten.

Astiat pestään kuumalla vedellä ja käytetyt vadit, ämpärit, yms. tyhjennetään ja puhdistetaan huolellisesti. Vettä ei saa jättää ainoankaan vatiin, pataan tai kattilaan, sillä jää halkaisee ne talvella.

Naapurin Musti ei liikuksi kulmilla, eli keltainen jää jää ilmestymättä hangille. Jätevettä ei myöskään singota kaareissa kaikenkansan katsottavaksi, vaan tunkiolle tai PuuCeen taakse.

Kuulostaa yksinkertaiselta, vaan ehkäpä ei olekaan? Viime kädessä johtajat vastaavat loppusiivouksesta; kokki keittiöstään, vartionjohtajat vartiolaisistaan ja sudenpentujohtajat sudenpennuistaan. Jos joskus sattuisi niin että jokin paikka jää siivoamatta, kannattaa tulla mukaan jokakeväisiin talkoisiin, etteivät kämppien vuokrat kohoa yllättäen pilviin.

Heinä

Partiolaiset osaavat sytyttää myös ADVENTIN HENGEN!

Kainuulainen talvimaisema on vielä hiljainen, tonttu-ukko vain matkaa kohti Korvatunturia, mutta luukkujen avautuessa metsä täyttyy hulinasta!

Partiolaisten perinteinen adventtikalenteri on sytyttänyt adventin hengen jo vuodesta 1947. Tue paikallista nuorisotoimintaa!

5 €, mukana
6 pakettikorttia.
Valmistettu
Suomessa.

Partiolaisten joulukalenterit tulevat myyntiin keskiviikkona 20.10. ja kalentereita on saatavilla kokouksissa siitä eteenpäin. Myymättömät kalenterit ja rahat pitää palauttaa viimeistään 1.12. Jokaisesta myydystä kalenterista myyjä saa palkkiona 0,5€ Kalentereihin liittyvissä kysymyksissä neuvoo Suvi.

Eurojamboree 2005 Englannissa

Seuuraava eurooppalainen suurleiri pidetään Hylands Parkissa, Essexissä, lähellä Lontoota 29.7.- 10.8.2005. Suomen Partiolaiset ry järjestää sinne yhteisen jamboreematkan.

Näiltä sivuilta saat lisätietoa leiristä: <http://www.lilja.partio.fi/eurojam/>

Ilmoittautuminen leirille on alkanut. Ilmoittautumiskaavakkeen löydät edellä näkyvältä sivustolta. Talleta, täytä ja palauta 10. syyskuuta mennessä. Leirimatkan hinta on 1210 euroa.

Eurojamboreella 13-17-vuotiaat ovat leiriläisiä. Yli 18 -vuotiaat voivat olla leirilippukunnassa johtajina, joukkueen johto- tai huoltotehtävissä tai palveluleiriläisinä (= IST, International Service

Team eli yli 18-vuotiaat partiolaiset, jotka ovat leirin järjesty- ja ohjelmatehtävissä.)

Leiriläisen tulee olla leirin alkaessa täyttänyt 13 vuotta mutta ei vielä 19 vuotta. Mikäli leiriläinen matkustaa yhdessä oman luonnollisen vartionsa tai oman lippukuntansa johtajien kanssa samassa ryhmässä, riittää että leiriläinen on täyttänyt 12 vuotta.

Heinä

Lippukuntaretki

Tämän vuoden syksyn lippukuntaretki järjestetään Piilopirtillä Nuuksiossa 29-31.10.2004. Sudenpennut ovat retkellä lauantai- ja sunnuntaihin ja partiolaiset perjantaihin. Retken hinnaksi tulee partiolaisilta 15€ ja sudenpennuilta 10€. Matkaamme Nuuksioon ja takaisin bussilla Espoon

Tulevaa ohjelmaa

keskuksesta. Vartiolaisten kokoontuminen Espoontorilla pe klo. 18:30 ja sudenpennut la klo. 10:10 Kävelyä bussipysäkiltä on alle kilometri. Paluu Espoontorille sunnuntaina noin 14:10. Retkestä infoa lähetetään myöhemmin jokaisen partiolaisen kotiin.

Suvi

Johtajiston yhteystiedot:

Ahtiluoto Asko	040-549 5308	ass_co2000@yahoo.com
Attila Suvi	040-842 7526	suviksi@yahoo.com
Asikainen Jussi	050-414 5710	jussi24788@hotmail.com
Asikainen Jenni	050-414 5711	jenni_532@hotmail.com
Heinonen Jarmo	040-536 1437 09-502 2814	jarmo.heinonen@laurea.fi
Heinonen Satu	050-544 9526	satu90@jippii.fi
Järvisalo Henri	050-547 0671	henri_jarvisalo@hotmail.com
Rännäli Tiia	040-506 8184	tiia.rannali@paperipalvelu.fi
Seppälä Tuulikki	040-569 1603	tuulikki.seppala@koti.finet.fi
Valli Laura	050-540 5077	laura.valli@luukku.com
Virtanen Alex	050-5052301	alex_virtanen@hotmail.com
Virtanen Sofia	050-328 8238	sofia_eleonoora@hotmail.com
Vuorela Antti	040- 708 3120	antti.vuorela@saunalahti.fi

Kokousajat

Kokoukset keskiviikkoisin Mankkaan Väentuvalla

Klo:	Sali1	Sali2
17.00 - 18.00	Uusi tyttövartio	Uusi poikavartio
18.00 - 19.00	Tyttösudenpennut	Poikasudenpennut
19.00 - 20.00	Vanha tyttövartio	Vanha poikavartio
20.00-	Pjn, Vjn ja vanhempainneuvosto	